

[Aksel Larsen.]

ment som saadan, er det en tom Demonstration, saa er det noget, man ikke ønsker vedtaget. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller maa selv oplyse, hvilket af disse to Standpunkter han indtager. Men der er altsaa ingen som helst saglig eller principiel Forskel i saa Henseende paa en Dagsorden og et Ændringsforslag, den findes naturligvis overhovedet ikke. Vi har fremsat vor Paastand paa Overgang til Dagsordenen, fordi vi ønsker den vedtaget, ikke, fordi vi har noget større Haab om at faa den vedtaget, men det er ganske givet, at vi vil præcisere vort Standpunkt saa tydeligt og omfattende som vel muligt. Jeg kan tilføje, selv om det er en overflødig Bemærkning — men jeg har Tid til at gøre den i den halve Time, der staar til min Raadighed —, at hvis der fra betydelige Grupper kan skaffes Sikkerhed for, at de vil stemme for vor Dagsorden, efter at deres egne Ændringsforslag er blevet forkastet, kunde vi udmærket godt trække den tilbage og fremsætte den ved tredje Behandling. Vi ved imidlertid, at det ikke er Tilfældet, og derfor foretrækker vi at faa den afstemt ved anden Behandling.

Denne Dagsorden duer ikke, siger Regeringen, repræsenteret ved Statsministeren; det er jo meningsløst at komme med det i Dagsordens Façon, man burde have stillet det som Lovforslag, saa kunde vi se, hvad der menes, naar vi fik alle Detailler frem. Den Bebrejdelse synes jeg ærlig talt er noget letkøbt og ikke vel over tænkt. For det første er det en meget vanskelig Sag for et Oppositionsparti at udarbejde et Lovforslag, som teknisk og i enhver Henseende er tilfredsstillende, det erkender selv Venstre, som i et Afsnit af Betænkningen tager det Forbehold over for sine Ændringsforslag, at de teknisk selvfølgelig er ufuldkomne, men det er, fordi man ikke har Regeringsapparatet til at gøre dem teknisk fuldkomne. Det er en bekendt Sag, at i den Stilling befinder nu engang et Oppositionsparti sig, og det burde være let forstaaeligt, at et Oppositionsparti som det kommunistiske, der har meget faa tekniske Kræfter til Raadighed, der endnu ikke har talrige Repræsentanter her i Salen og endnu ikke har den fornødne tekniske Erfaring, har særlige Vanskeligheder i den Retning. Naturligvis kan denne Mangel paa teknisk Erfaring ikke afholde os fra at stille Lovforslag, og jeg maa maaske erindre Statsministeren om, at det har vi gjort, jeg har ikke paa Fingrene, hvor mange Lovforslag vi har forelagt,

men det er mange, vi kan bare ikke faa dem behandlet, vi har forelagt Lovforslag om alle de Spørgsmaal, der omtales i Dagsordenen; en Del har vi overhovedet ikke kunnet faa sat til saa meget som første Behandling her i Tinget til Trods for, at det er over et Aar siden, de blev forelagt, en anden Del har vi faaet underkastet en rent formel første Behandling, hvorefter de er henvist til Begravelsesudvalg, og nu haaber man, at Rigsdagens Hjemsendelse snart maa følge, dermed er de bortfaldet. Det er lige gyldigt, hvilke Lovforslag vi fra det kommunistiske Partis Side forelægger, saa sørger Regeringen for, at de ikke bliver behandlet, og dermed er den Udvej at forelægge Lovforslag praktisk talt lukket for os. Vi kan forelægge vore Lovforslag som en Demonstration, for at give et detaillert Udtryk for, hvad vi vil; men ønsker vi Problemerne sat under Debat, har vi ikke anden Udvej end at bryde ind i Diskussionen med en Dagsorden, som man er tvunget til at tage Stilling til og afstemme, for saa vidt som vi ikke agter at trække den tilbage, og det kan jeg berolige Statsministeren med, at det agter vi ikke at gøre; vor Dagsorden er nemlig aldeles ikke urimelig, men i allerhøjeste Grad rimelig og velmotiveret.

Jeg forstaar ikke, hvorfor man i den Grad kredser uden om det, som man gør fra Regeringspartiernes Side, der gennem det ærede Medlem Hr. Olufsons Mund berømmer sig af, at de er saa gode Venner med Husmændene, og at Husmændene er begejstrede Tilhængere af Regeringens Gælds saneringsplan. Det er Husmændene aldeles ikke. Naturligvis gør Regeringspartiernes politiske Indflydelse paa Husmandsforeningernes ledende Mænd sig gældende, saaledes at man kan faa Sendemandsmøder til at sige ubetinget god for, hvad Regeringen har gjort i denne Sag, men spørger man menige Husmænd, hvis jeg maa bruge det Udtryk, faar man noget helt andet at vide. Husmændene har før i de forskellige Husmandsforeninger Landet over udtalt sig mod Regeringens Politik, bl. a. efter December-Forliget i 1933, hvor de i de skarpest mulige Ord tog Afstand fra det, der blev gennemført. Husmændene har ogsaa udtrykt sig paa den Maade f. Eks. paa Generalforsamlingen i Jysk Husmandskreditforening; ganske vist refererede Regeringspressen denne Generalforsamling saaledes, at der kun var 1300 Husmænd, der var Tilhængere af Rentens Halvering, men man skrev ikke noget i Overskriften om, at der kun var 1100 Husmænd, der var Tilhængere af